

ge d'una pellissa o drap. Des d'on de cap manera podríem arribar al que cerquem. Qui sap si l'etimologia real és més aviat en direcció inversa: Ll. VERRERE 'arabassar, rapissar' > irl. *berrain* 'esquilar'.

DERIV.: *Barreig* [1278] 'saqueig': «racione *barregii* morerie de Algezira --- de dicto *barrigio* ---» (Soldevila, *Pere el Gran* 1, ii, A. 103, 108). Potser es tracta, almenys en part, del mateix text en aquestes frases documentàries del mateix any, que de tota manera es deuen referir al mateix fet històric famós (*barrigium* del qual parla Gual i Camarena, afegint-n'hi de posteriors també referents a les moreries valencianes, en el *IV Congrés d'Hist. Cor. Arag.*, 1955, 1, 472ss.); «ad ravallung Valencia... qui ibidem ante *barrigium* morabantur», 1278; «dicta sarracena fuerat de *barrigio* Algezire», 1279 (o sigui una mora raptada durant el barreig d'Alzira), *Est. de Ed. Med. Cor. Ar.* v, 194; llavors tot hom se lexà córrer sobre ells, e vaérets trencament de cófrens e *barreig* de tendes e de robes e d'aur e d'argent», Muntaner, cap. 139; «inquisició fassen --- prenen aquells que y trobaran culpables --- no entén lo Sr. Rey --- la gent menuda, si donchs no n'hi havia alcú qui fos en special colpa del *barreig*», a. 1330 (BABL iv, 443). No és un mot menys usual en occità antic, *barrei* «pillage», *menar a barrei* «pillar, détruire, tuer» (PDPF), «las toute-<s> e *barreys* feytes de lor rematz», a. 1445, *Cartulari d'Ossau* (B, 244).

Entre les acc. moderns notem especialment la val. 'establiment valencià on se venien carns i comestibles més barat que en el mercat', *DAG.*, que Escrig (1851) deu alludir amb *barreig* «mezcla, confusió, batiburrillo», i que V. Boix indicà a Llobart per a la 2.ª ed. d'aquest, explicant que era conegut «en diferentes localidades de la prov. de Valencia, donde se vendía más barato que en el *Trench* (part del mercat que aviat quedà reservada per als tonyiners) sin obligación de verificarlo en casas determinadas» i allí venien una mica de tot. A això potser es refereix *el Barreig del Pou*, nom d'un carrer del Raval de Santa Anna, a Cullera, a prop de mig camí entre l'església i el Xúquer i a no gaire més de la platja (hi va haver part del mercat?). *Barreja* [1803, Belvitges; molts exs. de Verdagner en *DBal.*]. *Barrejada* (cf. l'oc. mod. *barrejador*). *Barrejadís* m. (cf. el citat prov. *barrejadís*). *Barrejament* [S. xvii, Const. de Catalunya]. *Barrija-barreja*, que no és solament d'Olot i Empordà (*AlcM*), sinó també de Barcelona i tot el dialecte central; renovat amb caràcter més expressiu com *barris-barràs*, *barrip-barrap*, *barrim-barram*.

¹ No en *DTò*. ni Lacav.; ja en el sentit modern en Belv. i Lab. 1839; *barrejar* i *barreja* ja en Aversó, sense definició i aquest potser el present del verb. — ² També en tres passatges d'un inventari aragonès de 1378 llegim *cobertor cardeno barrejado*, *almadrach de lienço barrejado* (*BRAE* iv, 216, 217). En aragonès era també corrent la grafia *ga* = *ja*. — ³ Com que allí quan s'usa aquest sentit es tracta molt sovint de barreja de cartes (cf. Escrig-Llobart, que rectifica Escrig en aquest sentit) és

clar que hi ha influència, llavors, del cast. *barajar* (veg. *BARALLAR*), castellanisme independent del nostre *barrejar*. — ⁴ A Silla 'semlrar la llavor de l'arròs distribuint-la uniformement', cosa que es fa a La Marjal o «Terra de l'Arròs» en portar-hi la llavor que s'havia sembrat primer en els vivers (oït 1962). — ⁵ Tampoc deu ser-ho a les Pitiüses, car tinc nota d'haver sentit a Formentera *esbarrejat* en un sentit que recordava alhora el de *mesclat* i el d'*esbarriat*. — ⁶ *Barreid carns* (*grassa, magra*, etc.) per fer botifarres (*bulls*) a Areu i Estaon, «volíem barreid per fer formatge», Caregue, *atalà barreiat* diuen els de Tor parlant de llur vernacle, «aquell tros del terme és *barriat* (o *barreiat*) de Taüll i de Boí». — ⁷ A Sant Cebrià de Rosselló l'alteren en *rabejat*, pura metàtesi segurament més aviat que confusió de parònims, si bé aquesta s'ha donat també, puix que a Ralleu usen *barrejar una ampolla* amb el sentit de 'esbandir-la'. — ⁸ Amb l'abundor de derivats que recull el *TdF*, *barrejamen*, *barrejous*, *barrejo* («mélange» amb la locució adv. a *barrejo* «ensemble, pêle-mêle»), *barrejamen*, *barrejaire*, *barrejage*, acompanyats d'exs. dels antics poetes gascons i tolosans d'Astròs, Vestrepan, *Miralh Moundi*. *Barrejado*, amb variant marsellesa i provençal a *barriado* «confusément», ja usada per Zerbin c. l'any 1600, que era d'Ais-en-Provensa. I en la mateixa *Mireio* es llegeix «en un *barrejadís* ourrible / mòu la tempèsto e l'endoullible»; «l'aigo espousco, gisclo, regouelo / e *barrejo* la vido au cadabre dei Crau» en el felibre Crousillat, de les Boques del Roine. — ⁹ *Roman. Etym.* II, 127, cf. 122, 124. Aquest vacilla entre *barra* i *vara*, pensant en el portuguès *varejar* (tb cast. *varear*, oc. mod. *varalhà*) 'remenar l'aigua'. Pel que fa a l'Arieja sembla que Krüger (*VKR* VIII, 75) escriu *barejà*, però els francesos i sovint els alemanys confonen tant *rr* amb *r*, que no sé si ell o Fahrholz, o un model o copista, han fet un mer lapsus. El *FEW* en tot cas n'hi posa bastants acf. Fins a quin punt hi ha real derivat de *vara* en l'arag. de Tena *barryar la lana* 'aflojarla' (*RLiR* XI, 115) no fa gaire de bon dir: si es tractés simplement de cardar-la com sembla, fóra versemblant, però la *-rr-* apunta cap a *barrejar*, i dubto que vingui de *barra*, donat el sentit. — ¹⁰ Més estrany és que ja vagi fer el mateix Montoliu, el 1913 en el seu treball d'*EUC* (*Est. Et. Cat.*); ço que Spitzer, *Neuphil. Mittgen.* XVI, 1914, p. 21, comenta amb un «per a aquest viatge no calien alforges» («ziemlich überflüssig»); *AlcM* s'havia atingut a aquesta superficial sortida, però cuità a acceptar la bona del *DCEC* en la 2.ª ed. Però aquesta miopia del romanistes davant un mot tan cabdal en les llengües del Migjorn ve simplement del fet que tots ells es limitaven a l'estudi del francès i l'italià amb un poc de castellà; i la filologia catalana, portuguesa i fins occitana restà en bolques; és típic el fet que M-L. en el *REW* ni Diez no parlaren enlloc de *barrejar*! — ¹¹ *Soc. des Archives Hist. de la Gironde* VII, 103, 104. — ¹² *Barrejà* «verser» a Arrens